

© **Saša Pavček: RUMI IN KAPITAN**

Igra s petjem za otroke in mladino

Osebe:

RUMI, psička

KAPITAN ADRIJAN

ABA, mačka

GALEB IZVIDNIK

GALEBI

RUBINA, deklica begunka

ZAMIR, njen mlajši bratec, begunec

JUZDAHIR, njun maček

PIRAT

POGLAVAR PIRATOV

KIT

POLICAJ

DELFIN

MNOŽICA

GALEB (poje): Na sinji morski se gladini,
leskeče jambor do neba,
jadro v zlatu, srebrnini,
s soncem, z vetrom se igra,
blage sapice pestuje,
da jadrnica poplesuje,
poplesuje ...
Kam odhaja, kam potuje?

GALEBI (pojejo): Najbrž daleč, najbrž da na tuje.

GALEB: Že letim nad modro to širjavo,
rad videl bi pojavo,
prepoznal morda obraz,
njegá, ki krmari prav vihravo
urno barčico v daljavo.
O, ta kapitanska kapa mi je znana!
Obroba zlata, malo zaflekana ...
Saj to obraz je Adrijana!

GALEBI: Kapitana Adrijana?!
Joj, plovba bo gotovo drama!

GALEB: Kam pa kam, spoštovani kapitan?

KAPITAN: Drugam,

domače morje zame je preplitko, sonce kilavo in šibko,

tu ni širine oceana,

ki bil bi vreden mene,

morjeplovca – velikana!

GALEB: Ne vidiš, da se že noči,

dobro bi bilo, da počiješ tudi ti!

KAPITAN: Ni šans! Mudi se mi!

GALEB: Takoj nazaj, ne bodi nor!

GALEBI: Galeb Izvidnik, zdaj pozor!

Prenevarno se nam zdi,

morje grozno se črni,

vrni se, ti ukazuje zbor!

GALEB: Ne bojte se, galebi, zame,

ne smem pustiti ladje same.

Letim, rad bi preprečil brodolom!

Stoj, kapitan! Res ne slišiš te tišine,

ki v sebi skriva grom?

KAPITAN: Galebek, mir!

Noben mi ne bo pel levit, hudir!

Davi sem podpisal list,
zdaj sem končno penzionist!
Odslej ubogam samo sebe,
nikoli več ekonomist,
zdaj bom, kar sem – avanturist!
Non stop dopust, svoboda
in voda, voda, voda!

GALEB: Da bo le mirno morje!

GALEBI: Srečno, naj vaju varuje vesolje!
Bog daj, da srečamo se spet!

KAPITAN: Vam, galebi, ne rečem niti mu, raje
kakor general nagovoril bom svoj *zu* (zoo).

GALEB: Zu?

KAPITAN: Moj živalski vrt!
Sem človek v trendu, zato mu angleško rečem *zu*!
Psička Rumi, ti skoči za krmilo!
Muca Aba, ti pa v podpalubje,
tam nam boš kuhala kosilo!

GALEB: No, to račun je brez krčmarja,
muca Aba elegantno je zaspala!

KAPITAN: Rumi me uboga!

Vidiš, da se resno gre krmarja!

RUMI (poje): Vrtim krmilo, gonim staro barko,
kapitan se dere, hitreje, moj galjot!
Ojoj, je res čudak, ta moj gospod,
saj vidi vsak, psička sem, ubog lagot!

KAPITAN (poje): Kaj brundaš, nisi stara baba!
Pes si, ki voda mu je draga,
pasma – lagotto romagnolo,
romanski vodni pes,
zatorej tiho, da me ne popade bes!

RUMI (poje): Saj gonim, hitreje se ne da,
to staro jadro je le kos blaga,
do zadnjih vlaken trepeta!
Kam naj vržem sidro, mi recite,
noč je gosta in temná,
jaz, Rumi, pa na smrt utrujena.

KAPITAN: To je križarjenje, posadka moja zbrana,
zato se zdaj uživa: gospodar počiva,
mornar posluša kapitana!
Naprej, naprej, saj ti kompas kaže,
naravnost čez morja hrib,
da čimprej pridemo do plaže,
tam si bom nalovil rib!

RUMI: Kaj pa koordinate, kapitan?

KAPITAN: Rumi Bumi, buča bela,
še butec ve, kako se dela!
Glej na karto, drži smer,
dvigni flok za vsak primer
in me ne budi, motovilo,
tudi če bo morje čez palubo lilo!

RUMI: Celo noč takole za krmilom sama?

KAPITAN: Ne vznemirjaj brez potrebe kapitana!
To je plovba, to je red!

ABA: Mijav, utrujena sem za umret.

KAPITAN: Mornarja, za vaju ni počitka!
Zbudita me, ko bo voda plitka!

ABA: Strinjam se, preljubi kapitan,
da si odpočijeva, jutri bo nov dan.

GALEB: Oba že spita in smrčita!

RUMI (poje): Briga njiju sever – jug
in kdaj bo konec vseh teh muk!
Ena figa, tak dopust,

od lakote se mi cedi iz ust!
Voda slana, pičla hrana,
kmalu bom kot ribja kost!
A hrabra sem kot Odisej,
zgubljen v viharnem morju,
veselo pojem si: Juhej,
Rumi se ne vda, prmej, prmej!

GALEB: Groza, nikjer obale niti brega!

RUMI (poje): Rumi z nikomer, niti z vetrom se ne krega!
Glej, v jadra spretno ga lovim,
z barko skoraj že letim
skozi gosto črno noč,
skozi valov neskončno peno
drčim, drčim!

RUMI (poje): Kako stoka jambor in ječi,
grozeč oblak nad barko se podi,
šviga strela in grmi,
vihar pritiska s strašno vnemo!

GALEBI *od daleč*: Uboga Rumi, jojme, joj!

GALEB: Vsenaokrog besni morjá ovoj,
pod psičko črna je globina,
kot slutnja smrti spodaj vre tišina.

GALEBI: Uboga Rumi, jojme, joj!

GALEB: Vihar Rumi premetava sem ter tja,
zobe stiska, se ne vda!

RUMI: Zdaj preverim še globinomer:

O, hudir! Saj sploh ne kaže!

Globlje le v peklú se cvre vampir!

Bo še kdaj nastopil mir?

Kje je kakšen človek, kje plitvina,
je na svetu vsem sploh kje celina?

GALEBI: Potrpljenje!

Potrpljenje! Vse hudo enkrat
mine.

RUMI: Ohej! Vihar je mimo! Kje sta moja pomorščaka?
Pridita junaka!

KAPITAN: Smo že prispeli! Je lepa plaža?

O hudir, lepe plaže ni nikjer!

Povsod le bela morska pena.

Rumi Bumi, buča lena,

prav nič mi nisi v pomoč.

RUMI: Vrvi sem vlekla celo noč,

vidva pa sta vlekla dreto,

to naj bo na znanje vzeto!

ABA: Rumi, kje pa smo?

Oh, tako sem še zaspana.

RUMI: Še vedno sredi morja, trapa poležana!

ABA: Mijav, to pa je novica slana.

GALEB: Pasja jeza ni ničesar spremenila.

Za mornarko ni počitka ne kosila,
po palubi tekla je dneve in noči,
a rum je tekel v kapitanovi kabini,
da prav vse že videl je dvojini.

RUMI: Kopno! Kopno, kapitan!

KAPITAN: Bom sam preveril skozi rešpetlin,
ti pa na svoje mesto, pasji sin!

RUMI: Rumi, punčka sem in ne fantin!

KAPITAN: Res je, želel sem si psa,
klical bi ga Rum,
po radosti, ki nam mornarjem da pogum,
a prepozno sem opazil, da ti nekaj manjka.

RUMI: Meni nič, vam spoštljivost je neznanka!

Kopno, kopno, voham ga!

© Saša Pavček

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KAPITAN: Vohaj ti, kar se ti zdi,
jaz pa vidim: kopna ni!

RUMI: Mojster, daljnogled okoli obrnite,
ne vidite, ker narobe ga držite!

KAPITAN: O! Zdaj pa je! Res je kopno, prmejdun!
Bravo, Rumi, ti moj genialni um!

RUMI Končno me nekdo pohvali,
se klanjam, hvala. Bi kaj zajtrkovali?

KAPITAN: Abica, prinesi kračo! Tolsto, kot se šika,
liter vina, to na cilju je omika!

ABA: Na dolgi plovbi kračo
je pa miška snedla,
moj bog – lev je priča,
jaz se nisem preobjedla.

KAPITAN: Tiho bodi, Aba, mastna si okoli ust!
Rumi, vrzi sidro, hop!
Bodi, no, vsaj malo hrust!

ABA: O, z jambora pa dobro vidim!
Škoda, krače tudi tukaj ni.

Mm, po človeku mi diši,
prav blizu so, se meni zdi.

KAPITAN: Rumi, dvigni sidro! O, hudir!

RUMI: Ravnokar je v vodo padlo, komandir,
zdaj pa spet ukazi drugi!

KAPITAN: Dvigni ga, ti ukazujem, nočem ležat' v trugi!
Rumi, hitro! Tu so ljudožerci in pirati!

ABA: Rada bi jih videla,
so srčkani, so zlati?

KAPITAN: Sami klavci, Aba, sami tati!

RUMI: Z domorodci znam ravnati,
prijazna beseda pravo mesto najde!

KAPITAN: O, to pa je bonton! Za zajce!
Vsi na bojne položaje! Ukazuje kapitan!

ABA: Moje bolhe so že postrojene v vrsti!
Kapitan, ne boj se, ne boš ležal v krsti!

GALEB: Aha, Aba je smuknila v kabino,
Rumi pa - skok – že splava na celino!

RUMI: Le kdo se tam med kamni skriva?

Senca je zelo sumljiva.

Rumi reši brodolomce

GALEB: Na otoku med skalovjem pustim – deklica!

RUMI: Najbrž je pregnanka.

Kako je revica v pustoto to zašla?

GALEB: To tudi zame je uganka.

O, k njej se stiska fantič s culico, pajackom,
in kot presta suhim mačkom.

RUMI: Aba! Kapitan! Tu ni piratov, ni tatov,
dva otroka sta, pridita, pomagajta! Hov, hov, hov!

KAPITAN: Veslam, veslam, oho, oho!

Ohej! Kje je kdo?

GALEB: Izza skale se sveti drobceno oko ...

Že Adrijan se bliža,
deklič se zdrzne, zakriči,
fantek pa za njo se skriva in boječ ihti.

RUMI: Le mirno, prisežem vama,
ne bojta se gospoda Adrijana,
dobro ga poznam: pod strogo masko kapitana,

skriva se sočutnost sama!

KAPITAN: Otroka, ne skrbita,
odpeljal vaju bom domov,
samo recita, kam?

GALEB: V jeziku spevnem, ki doslej ga slišal ni,
droben glasek se iz ustec oglasi.

RUBINA ك ل نا . (تقرغ) أمي غرقت ل بحر. ا في غرقنا ل قد ، نركض ك نا ، مات والدي
دول ف ين . يا شكريا - وح يدين .

(Fonetični zapis: Walidi mat kouna narkod lakad gharakna fi al bahr gharakat
oumin koulouna wahidin shukran ya dolphin
(Slovensko: Očka je mrtev, z mamó smo bežali, na morju smo doživeli brodolom.
Mama je utonila. Sama sva.)

KAPITAN: Nič je ne razumem, strela,
Rumi, kaj bi deklica hotela?

RUMI (poje): O strahota! Kakšne bolečine:

njun dom so ruševine,

pod njimi očka mrtev spi.

Z mamó, z bratcem so bežali,

hodili dneve in noči,

nato čez morje se podali,

doživeli brodolom!

Deske sta se oklenila,

kričala mama, mama!

Nič. In zdaj sta čisto sama.

KAPITAN: Uboga otročiča, naj ne bom več kapitan,
če vaju iz pèkla ne odpeljem stran.

Le urno skočita na krov!

Rumi, vse bo dobro, reci jima hov!

RUMI: Hov, otroka, hov!

GALEB: Dve ročici drobni, veli,
z nohti, črnimi kot noč,
srečni primeta za taci beli,
o, to res topla je pomoč!

ZAMIR: Juzdahir?

RUMI: Na obali je še muc, hudir!

ABA: Mačka nočem!

Tale Juzdahir je sama kost in koža,
grd je in povrh vsega – me še ogroža!

KAPITAN: Pa res zelo rumeno gleda.

ABA: Saj sem rekla – živa beda!

KAPITAN: Tale tiger je nevaren, grozovit,
progast je in jeznorit!

Varnost je na prvem mestu!

© Saša Pavček

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Naj si tukaj najde kakšno miš,
moj krov nikakor ga ne sprejme,
to moj ukaz je, zakon, križ!

RUMI: Samo prek mene mrtve

bo ta ukaz sprejet!

Ne vidiš, da so vojne žrtve?

Človek, maček, ali kit,

vsi smo na tej obli nit,

ki se spleta za mir

in blagor našega planeta.

GALEBI: Adrijan že dviga sidro,

barka od obale se odmika,

Juzdahir strmi v Abo zatrapan,

Maha ji in vzklika

ljubim te v vseh jezikih:

JUZDAHIR (poje): Aj lav ju, žetem, ih libe dih,

ana behimbek, jeg elsker dig,

wo aj ni, sagapo, ja ljublju tebja,

saya sayang kamu, mi ame jou,

mahal kita, sakam te,

ti amo, seretlek!

KAPITAN: Seretlek, seretlek!

GALEB: Ne bodi besna glista, pamet v roke, Adrijan!

KAPITAN: Ne bom popustil, seretlek, jaz sem kapitan!

ABA: Tale mucek, kakšen svetovljan!

Lingvist, muzik, gentleman predan!

GALEB: Aba taco moči z mačjo slino,
vrže mu poljub tja daleč nad gladino.

RUMI: Primi, Juzdahir, rešilni pas!

Joj, spraviti v vodo mačka, to pa res ni špas!

JUZDAHIR *skoči v vodo*: Aba, ljubim te!

RUMI: Bravo, Juzdahir! Odslej si živ dokaz:

Kdor ljubi, skoči kar na glavo,

kdor pa ne, v pustoti sam umre.

GALEB (poje): Kakšna sreča sije

na družino novo zbrano!

Od same radosti še morje

je postalo ravno polje.

Sapice, pihljajte, mile,

otroka boste v sen ovile ...

KAPITAN (poje): Spita, zlata moja, spita.

GALEB IN GALEBI (pojejo): Mirna bosta, sita, to vama kapitan obljubi,

© Saša Pavček

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

zdaj vaju še pokrije.

Zdaj na čelo ju poljubi.

KAPITAN (poje): Spita, zlata moja, spita.

GALEB IN GALEBI, KAPITAN (pojejo): Spita, zlata moja, spita.

Rumi užene pirate

GALEBI: Pazite, nobena sreča žal ne traja večno!

GALEB: Groza! Ladja gre! Z mrtvaško glavo!

To so zli pirati, prepoznal sem njih zastavo!

RUMI: Pirati, zdravo! Predati vam moram važno sporočilo:

orožje ni na svetu nikoli nič dobrega storilo!

PIRAT: Kaj blebeče ta kravžljasta žival?

PIRATI (pojejo): Smrt, smrt, smrt,

morje vaš mrtvaški prt!

Smrt, smrt, smrt,

kri bo vaš mrtvaški prt!

Smrt, smrt, smrt,

morje vaš mrtvaški prt!

Smrt, smrt, smrt,

kri bo vaš mrtvaški prt!

Bojte se, bojte,

smo gusarji, pirati,
Znamo krati, znamo, znamo klati!

Bojte se, bojte,
smo gusarji, pirati,
Bojte se, bojte,
mi ropamo, morimo vse,
smo gusarji, smo pirati,
Znamo krati, znamo klati!
Smrt, smrt, smrt,
kri bo vaš mrtvaški prt!
Bojte se, bojte,
smo gusarji, pirati,
znamo krasti, znamo, znamo
klati! Bojte se, bojte,
smo gusarji, pirati,
znamo krasti, znamo, znamo
klati! Smrt, smrt, smrt,
Morje bo vaš mrtvaški prt!
Smrt, smrt, smrt,
kri bo vaš mrtvaški prt!
Smrt, smrt, smrt,
morje bo vaš mrtvaški prt!
Smrt, smrt, smrt,
kri bo vaš mrtvaški prt!

POGLAVAR PIRATOV: Jezik ji odsekamo, ker pes pač nima prav!

RUMI: Razumem, radi bi nas vse poklali,
a vsa naša kri bo le kaplja v morje, ljudje
ne bodo vas nikdar spoznali,
vašo bojevitost, moč in slavo bo pogoltnilo vodovje!

POGLAVAR PIRATOV : Kaj? Naša moč, pa kaplja v morje?!

RUMI: Da, izgubljena in brez haska!
Poglejte tjale: vidite nesnago te obale?
Same smeti, odpadki, plastike na tone!
Če vso umazanijo poberete v kartone,
plastiko pa z meči sesekljate, kot bojeviti znate,
vam zagotavljam: ni ga, ki žel bi hvale bolj bogate!

PIRAT: Kaj bi s hvalo!

POGLAVAR: Tole polomijo – da bi se prodalo?

RUMI: Pa še kako! Za odlično reciklažo vas čakajo cekini,
do obale bele, čiste, priplavajo delfini,
sprehodijo se raki, priplešejo še ribe,
vi postavite kak senčnat paviljon,
in ko vam več tuj ne bo bonton,
ko se naučite reči *prosim-hvala*,
vas bodo spoštovali in imeli radi
stari, srednji in še najbolj mladi!

PIRAT: Tole zbrati, sesekljati ...

POGLAVAR PIRATOV: Da lahko se tole zmelje?

Ah, nam ljubše je brezdelje!

GALEB: Ojoj, iz morja nekaj raste!

KIT: Jaz, orjaški kit, rohnim iz drobovja Zemlje!

Iz vseh morij in oceanov! Slišite tuljenje?

GALEB: Vse se trese in šibi!

Kako ta kit rohni, rohni!

KIT: Ne! Dovolj nam je umazanije, dovolj morije!

Ne in ne in še enkrat NE!

GALEB: I, kako pirati za življenje se bojijo!

POGLAVAR PIRATOV: Brž nad svinjarijo!

GALEB: Oho! Truma razbojnikov, piratov

že teče in naenkrat – vse je čisto čisto, kot bilo bi delo škratov!

RUMI: Hvala, dragi kit!

Zemlja – naš planet ostal bo čudovit,

če nam bo narava sveta!

KIT: Jasno! Samo tako se sreča nam obeta!

GALEB: Rumi pa že dviga sidro,

in ladjica, ki nosi ime Labod,

kar sama v domovino najde pot.

So že pripluli skoraj v marino ...

RUMI: Oh, vse hudo je zdaj mimo ...

GALEB: Kaj ta gliser se podi, kot da se mu rola?

POLICAJ: Kontrola!

GALEB: V čolnu se maje policist,

strog, obilen je in čudno tih,

še hip, pa bo zahteval potni list!

Otroka komaj še držita dih!

KAPITAN (poje): Ne bojta se, otroka,

vidva meni sta najljubša in edina,

oba enako, Zamir moj in ti, Rubina!

Vse življenje bom vajin ščit, prisežem,

vodil vaju bom v vrtec, šolo, kino,

če želita, grem z vama v ubogo domovino,

pomagal vama bom orat' ledino.

POLICAJ: Število potnikov?

KAPITAN: Trije smo človeške rase, trije pa so *zu*.

POLICAJ: *Kaku?*

GALEB: Haha, ta policaj je očitno za jezike brez daru!

KAPITAN: Mi trije smo ljudje, saj vidite,
dva otroka: siroti Rubina in Zamir,
ena pa je malenkost moja: kapitan Adrijan.
Aja, in tu še trije: mačka, maček, pes.

POLICAJ: Šest?

KAPITAN: Tako je!

POLICAJ: Ne bo držalo!

KAPITAN: Vse življenje sem bil ekonomist, spoštovani policist,
če vas bega maček Juzdahir, zagotavljam, ni terorist,
miroljuben je, še več: muzik in lingvist!
Naj ne moti vas obraz,
je le frizura, češe se nerad.

POLICAJ: Gospodič maček ni sumljiv.
Njegov stas je naravnost zavidljiv,
kaj bi dal, da bil bi suh kot on in očarljiv!

Sumljivi, kapitan ste vi!

Matematika vam žal ne gre: dvanajst vas je!

KAPITAN: Spoštovani, vi ste pijani, dvojno vidite.

POLICAJ: Ne žalite, jaz sem oblast!

KAPITAN: Oprostite. Tudi meni je šel rum v slast,
a zdaj imam dva otroka! Še na misel mi ne pade,
ves rum sem zlil v morje,
naj ga morski pes napade.

POLICAJ: Pohvalno in pravilno, vi ste vzor!

Alkohol je prepovedan,
za tiste, ki vozijo slepe potnike,
pa zakon strog je zapovedan:
Vsi pojdete v zapor!

ABA: Priznam, moji mucki so še slepi,
šest sem jih povrgla,
postala mama Aba,
nisem pa baraba!
Ti se, kifeljč, raje boj, ko spregledajo,
te opraskajo takoj!

KAPITAN: Šest mladičev? Bravo, Juzdahir!

POLICAJ: Mir! Tako pa to ne gre!
V srce ste segli, mucki, mi,
še najbolj pa sirotici,
a kje so dokumenti?
Razumite, jaz sem policist!
Naj mi kdo pokaže list,
da vse je zakonito,
sicer plovilo vam zasežem kot pribito!

GALEB: O glej, tam že delfin veselo brca,
vriska, le kaj med usti stiska?

DELFIN: Izvolite, otroška potna lista!

RUBINA: Hvala, delfin!

POLICAJ: Že tako 'a prima vista '
rečem, neveljavna sta,
sprana vsa in slana! ...

GALEB: Iz kljunčka mojega, prosim vas, sprejmite: pismo miru!

POLICAJ: Pismo miru? Hm.
Ne vem, če je veljavno,
pisemce miru prinesel je galeb,
in ne golob, kot to je običajno!
No, napisal bom uradno poročilo,

© Saša Pavček

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

da bo vse formalno pravno.

Gospod Delfin, kje ste dobili obledela dokumenta?

DELFIN: Kje?! Pobral iz morja, šmenta!

POLICAJ *črkuje, piše* : Otrokoma dajte nova potna lista.

Tako. To je urejeno. Pismo miru je dostavil – kdo?

GALEB: Jaz, galeb, gospod.

POLICAJ *črkuje*: Galeb. Na plovilo?

KAPITAN: Labod.

POLICAJ: Galeb, golob-labod: Saj se mi blede!

RUMI: Lahko pomagam jaz – *lagot!*

POLICAJ: Ne, ne, nehajte! Kap me bo!

Naprej, *lagot-falot*, od tod!

Otroka, dobrodošla! Ne bojta se,

tu je potrdilo, da bo urejeno vse.

Kapitan, zakrpajte zastavo,

srečno vsem in zdravo!

Rumi pripelje jadrnico domov

GALEB: Joj, kako ljudje kričijo v en glas:

MNOŽICA: Bravo, Rumi! Spet doma! Bravo!

To je junaštvo pravo!

GALEB: A kapitan pogladi si brado,

povleče trebuh za bolj vitek stas,

in z nasmehom gospodarja

podaja izjavo, saj pasja slava

je kakopak vredna komentarja:

KAPITAN: To je moja šola, ljudstvo zbrano!

Rumi, sedi, tačko, prosi! Ste videli?

Govori še ne, zato naj jaz povem,

saj, kot že rečeno, pes je nem:

Jaz sam, kapitan Adrijan,

sem heroj te odisejade,

poslikajte me in dajte brž na internet,

moja slava naj se širi v svet!

ABA: Mene slikajte! Kaj važna je resnica,

glavno, da na netu bom edina lepotica!

RUMI: To pa je mornarska slava,

skromnost zanjo ni beseda prava.

GALEB: Smejé Rumi zvije se na bok

k drobnim nogam ljubljenih otrok.

RUMI (poje): Dobro delo vedno se povrne,
domov pripeljali smo zaklad,

RUMI IN GALEB, GALEBI (pojejo): Rubina, Zamir, le kdo vaju ne bi imel
rad!

JUZDAHIR: V potrditev vžgem veselo melodijo!

GALEBI IN GALEB (pojejo):

Vsi v plesu se vrtijo,
s plavutjo v morju daje takt delfin,
da še jaz sem od vrtenja čisto hin!

RUMI: Oh, nerodnica, vse sem pohodila,
Oprostite, gremo raje spat?

GALEB IN GALEBI (pojejo): Rumi bi
vsem rada rekla lahko noč, obudila vse
prestano in skrbi,
a ponosna, srečna blaženo že spi.

RUMI, GALEB IN GALEBI (pojejo): Rubina, Zamir,
le kdo vaju ne bi imel rad!

Dobro delo vedno se povrne,
domov pripeljali smo zaklad,
Rubina in Zamir,
le kdo vaju ne bi imel rad!

KONEC

